

22nd December 1953]

V.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE SECOND SIX MONTHS OF THE YEAR 1953-54—*cont.*

9-45
a.m.

(2) DEMAND VII—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES AND DUTIES ADMINISTRATION—*cont.*

* SRI T. S. ARDHANARI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த விற்பனை வரியானது 1937-வது வருஷத்தில் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்த வரியைக் கொண்டுவரும்போது சர்க்கார் சொல்லிய சமாதானங்கள் இரண்டு. முதலாவது, மதுவிலக்குச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்தபடியால், அதனால் ஏற்கனவே கிடைத்துவந்த வருமானம் நமக்குக் கிடைக்காது ஆகவே, இதை ஈடுசெய்வதற்காக விற்பனைவரியைக் கொண்டுவருகிறோமென்று சொன்னார்கள். இரண்டாவதாக, இந்த வரியானது வியாபாரிகளைத் தான் பாதிக்குமெய்யொழிய பொதுமக்களை பாதிக்காது என்று அன்றைக்குச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால், நடைமுறையில் பார்க்கும்போது, இந்த வரியானது சாதாரண ஜனப் பகுதிகளை பாதிக்கக்கூடிய ஒரு கொடுமையான வரியாக இருக்கிறதென்று நாம் பார்க்கிறோம்.

“ மதுவிலக்குச் சட்டம் கொண்டுவந்ததனால் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தைச் சரிக கட்ட இந்த விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லும்போது, அதே சமயத்தில் மதுவிலக்குத்திட்டத்தினால் மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை ஏற்பட்டதா என்று பார்த்தால், கிடையாது என்று தான் சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது.

“ இன்றைக்கு சாதாரண ஜனப் பகுதிகளும் இந்த வரியினால் பாதிக்கப்படுகிறார்களென்பதும் சபை அங்கத்தினர்களெல்லோருக்கும் தெரியும்.

“ துணிகளுக்கு இந்த வரி போடும்போது, பஞ்சுக்கு வரி, நூலுக்கு வரி, சாயத்திற்கு வரி, இந்த மாதிரி ஒரே பொருளுக்கு பல இடங்களில் வரி செலுத்தப்படுகிறது. பஞ்சு காலத்தில் மக்கள் மிகப் பெரிய கஷ்டத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பிச்சை எடுத்துக்கொண்டு வீதிகளில் திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த பிச்சைக்காரர்களும் நான் பூரா பிச்சை எடுத்து நாலண்டை கிடைத்து, அதற்கு இட்டிலி வாங்கிச் சாப்பிடப் போகும் காலத்தில் அந்த இட்டிலிக்கும் விற்பனை வரி கொடுக்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, பிச்சைக்காரர்களுக்கும் இந்த வரி விதிக்கப்படுகிறதென்று சொன்னால், உண்மையிலேயே இது ஒரு மிகப் பெரிய அவமானம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, இந்த வரியை ஒரு இடத்தில் மட்டும் போடக்கூடிய முறையில் சர்க்கார் மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“ இந்த வரியை நாம் குறைப்பது மூலம் சர்க்காருக்கு வருமானம் இருக்காது, பட்டுஜெட்டிலே துண்டு விழும் என்று வாதிக்கலாம். இந்தத் துண்டை எத்தனையோ முறையில் சர்க்கார் ஈடுசெய்துகொள்ளலாம். அதாவது, பண வசதி உள்ளவர்களுக்கு வரி போட்டு, பண வசதி இல்லாத ஏழைகளுக்கு வரி போடாமல் இருக்கலாம். பொதுவாக இந்த வரியின் மூலம் சர்க்காருக்கு வருஷமொன்றுக்கு 14 கோடி ரூபாய் கிடைப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. வியாபாரிகள் வரி கொடுக்காமல் சர்க்காரை ஏமாற்றுவதையும் கணக்கில் சேர்த்துக்கொண்டால் இந்த வரியின் பெயரால் மக்களிடமிருந்து சுமார் 20 கோடி ரூபாய் வரையில் வசூலிக்கப்படுகிறது. இந்த அளவுக்கு பொதுமக்களுடைய பணம் விற்பனை வரியின் ரூபமாக கொள்ளையடிக்கப்படுகிறது. வியாபாரிகள் பொய்க்கணக்கு வைத்துக்கொண்டு சர்க்காரையும் ஏமாற்றி, மக்களையும் ஏமாற்றி 6 கோடி ரூபாய் வரையில் சம்பாதித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்போது, நம்முடைய ராஜ்யத்தின் மொத்த வருமானத்தில் நான்கில் ஒரு பங்கு விற்பனை வரி என்ற ரூபத்தில் பொது மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறதென்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, இந்த வரி சாதாரண ஜனப்பகுதிகளையும் பாதிக்கக்கூடியதாக இருப்பதால், கண்டிப்பாக இந்த வரி பொதுமக்களின் மேல் சுமத்தப்படக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[Sri T. S. Ardhanari] [22nd December 1953]

“கரி, முட்டை போன்ற அழுதிப் போகக்கூடிய பண்டங்களுக்கும் வரி போடப்படுகிறது. இதனால் மிகச்சிறிய வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சந்தையில் கொண்டு போய் சில்லரை வியாபாரம் செய்பவர்கள்தான் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். விற்பனை வரி அதிகாரிகள் சந்தைக்குப்போய், ஒரு சில்லரை வியாபாரி ஏதோ ஒரு நாள் அதிகமான வியாபாரம் செய்து, கையில் 100 ரூபாய் வைத்துக்கொண்டிருந்தால், அதைக் கணக்கெய்யெடுத்துக் கொண்டு அதை 365ஆல் பெருக்கி, அவனுடைய வருஷ வருமானம் ரூ. 36,500 என்று. கணக்கெடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இதைக் கேட்பாரில்லை. இந்த முறையில் வருமானத்தைக் கணக்கெழுதிக்கொண்டு, இவ்வளவு வரி சர்க்காருக்குக் கட்டவேண்டுமென்று நோட்டீஸ் பிறப்பிக்கப்படுகிறது. வரிப்பணத்தைக் கட்டவில்லையென்றால், அந்த சில்லரை வியாபாரி கோர்ட்டுக்குப் போகவும் நேரிடும். கோர்ட்டுக்குப் போய் வாதாடக்கூடிய நிலையில் அந்த சில்லரை வியாபாரி இருந்தால் அவன் ஏன் சந்தைக்கடைக்கு வந்து வியாபாரம் செய்கிறான்? ஆகவே, இம்மாதிரியான பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி விதிக்கக்கூடாது என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“வியாபாரிகளிடம் வரி வசூல் செய்யும் அதிகாரிகள் நடந்துகொள்ளும் விதம் மிக மோசமாக இருக்கிறது. வியாபாரிகளின் கணக்கைப் பார்க்கும் போது பலவிதமான தொந்தரவுகளுக்கு அவர்கள் உள்ளாகிறார்கள். அவர்கள் கால் கடுக்க மணிக்கணக்காக நின்றுகொண்டு, கணக்கு கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இது மிகவும் கொடுமையான ஒரு காரியம். சர்க்காருக்குச் சேரவேண்டிய வரிப்பணத்தைக் கொடுக்காமல் வளர்ந்தக்கூடிய பெரிய பெரிய வியாபாரிகள் மட்டும் கண்ணியமாக நடத்தப்படுகிறார்களென்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். ஆனால், சரதாரண சில்லரை வியாபாரிகள் மிகவும் கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

“இம் மாதிரி உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியில்லாது விலக்கு அளிக்கும்போது ஏற்படும் நஷ்டத்தைச் சரிக்கட்டுவதற்கு சர்க்கார் பல முறைகளைக் கையாளலாம். குறிப்பாக, நேற்றைய தினம் கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இந்த நாட்டிலே இருந்த காலத்திலிருந்து அதிகமாக நிலங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 0-4-0, முதல்கூ. 1-4-0 வரை வரி போடப்படுகிறது. அதே சமயத்தில் இந்த நாட்டில் நம்முடைய விவசாயிகளுக்கு 5 ரூபாய் முதல் 15 ரூபாய் வரையில் வரி போடுகிறார்கள் என்று சொன்னால், உண்மையில்லேயே இது வருந்தத்தக்க விஷயம். காப்பி, தேயிலைத் தோட்டங்களில் ஒரு ஏக்கருக்கு சராசரி வருஷமொன்றுக்கு 500 ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. ஆனால், அதே சமயத்தில் இந்த நாட்டு விவசாயிகளுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு தற்போது சராசரி 40 ரூபாய் தான் வருமானம் வருகிறது. ஆகவே, 40 ரூபாய் சம்பாதிக்கக்கூடிய விவசாயிக்கு 15 ரூபாய் வரையிலும், 500 ரூபாய் சம்பாதிக்கக்கூடிய அந்நிய முதலாளிக்கு 4 அணு முதல் 1½ ரூபாய் வரையிலும் வரி விதிக்கப்படுகிறதென்று சொன்னால், இந்த நாட்டில் பிறந்த மக்களுக்கு இந்த நாட்டில் வாழ முடியாது என்ற நிலைமை இருக்கிறதென்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும்.

“இன்றைக்கு ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கும் தலைவர்கள் அந்நிய ஏகாதிபத்திய ஆட்சியை எதிர்த்துப் போராடிக்கொண்டிருந்த அந்த காலத்தில், அவர்களுக்குப் பின்னணியில் நாங்களும் பாடுபட்டோம். பொழுதெல்லாம் ‘எங்கள் செல்வம் கொள்ளைகொண்டுபோகவோ, நாங்கள் சாகவோ’ என்ற வார்த்தைகளை அன்றைக்கு அந்நிய ஏகாதிபத்தியத்தைப் பார்த்துச் சொன்ன அதே கேள்வியை இன்றைக்கு இங்கு இருக்கும் நாங்கள் அதே தலைவர்களைப் பார்த்து கேட்கின்றோம். நீங்கள் எந்தப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தீர்களோ, அதையே திருப்பிக்கேட்கிறோம். ‘பொழுதெல்லாம் இந்த நாட்டின் செல்வம் கொள்ளை போகவோ’ என்று இன்று நாங்கள் கேட்கின்றோம். ஆகவே, பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இந்த நாட்டைக் கொள்ளையடித்தார்கள். அப்படிக்கொள்ளை அடித்தவர்கள் கூட, இம்மாதிரி விற்பனை வரியைப் போட முன்வரவில்லை. ஆகவே, இதைப் பார்க்கும்போது, இன்றைய தினம் அந்நிய

22nd December 1953] [Sri T. S. Arthanari]

முதலாளிகள் இந்த நாட்டின் செல்வத்தை இன்றைக்கும் கொள்ளையடிக்கின்றார்கள். இன்று ஆட்சி பீடத்தில் அமாந்திருக்கும் தலைவர்கள், அதற்கொன்றும் நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. அந்தக் காரணத்தினால், நம் நாட்டு மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். அன்னியர் இன்றும் கொள்ளையடித்துக் கொண்டிருப்பதனால் இந்த நாட்டு நிர்வாகத்திற்குப் பணம் போதவில்லை. அதனால், பிச்சைக்காரர்களுக்கும் இன்று வரி போடக்கூடிய நிலையிலே இந்த அரசாங்கம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அது இந்த நாட்டுக்கே மிகப் பெரிய அவமானம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

“ ஒருநாட்டிலே யுத்தம் ஏற்படுமேயானால், அந்தநாட்டு மக்களுக்கு சர்க்கார்மீது நம்பிக்கை இல்லையென்று சொன்னால், மக்களின்மீது மறைமுகமாக வரி போடுவார்கள். யுத்தத்திற்காக மக்கள் கொடுக்கமாட்டார்கள் என்று ஒரு வரியைப்போட்டு, மக்களிடத்திலிருந்து வரியை சம்பாதிப்பார்கள். அப்படித்தான் நடந்தது சென்ற யுத்த காலத்தில். மக்களை எமாற்றுவதற்காக கோடிக் கணக்கான ரூபாய் வரையில் காண்வி நோட்டாக அடித்து வெளியிட்டுவிட்டார்கள். அந்த முறையில் மக்களின் பணத்தை அன்றைக்கு பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் கொள்ளையடித்தது. அதுமாதிரி இன்றைக்கு யுத்தம் வந்துவிட்டதா? மக்களுக்கு மறைமுகமாக வரி போட வேண்டிய அவசியம் வந்து விட்டதா என்று கேட்கின்றேன்? ஆகவே இந்த வரிபோட வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த வரியிலிருந்து சகல மக்களுக்கும் நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும். இந்த வரி ஒரு முனை வரியாக மாற்றியமைக்கப் படவேண்டும். எஸ்டேட் முதலாளிகள் மீதும், பெரிய பெரிய முதலாளிகள் மீதும் வரிபோட்டு, இதனால் ஏற்படும் துண்டைச் சரிக்கட்டிக் கொள்ள முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்குப் பெரிய பெரிய ஜமீந்தார்கள், நிலச்சுவாந்தார்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வரி இல்லை. ஒரு நிலச்சுவாந்தார்கள் தங்களுடைய நிலத்தில் விளைந்த அரிசியைச் சாப்பிடுவதால் அரிசிக்கு வரி கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால், அதே நேரத்தில் சாதாரண தொழிலாளி ஒரு படி அரிசி கையில் வாங்கவேண்டுமானால், அவன் விற்பனை வரி கொடுக்க வேண்டிய துரப்பாக்கிய நிலையில் இருக்கிறான். பணக்காரர்களும், நிலச்சுவாந்தார்களும் வரி கொடுக்கவேண்டியிருக்கவில்லை. ஏழைமக்கள் தான் இந்த வரியை மிகப் பெரிய அளவுக்கு கொடுக்கின்றார்கள். அவர்களைத்தான் இது மிகவும் பாதிக்கிறது. ஆகவே, பெரு முதலாளிகளுக்கு வரி போடுவதன்மூலம் இந்த வருமானத்தை சர்க்கார் சம்பாதித்துக்கொள்ள முடியும். அந்த முறையில் சர்க்கார் தங்களுடைய கவனத்தைச் செலுத்தும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ இன்றைக்கு நாடு பூராவும் இந்த வரியை எதிர்த்து மிகப்பெரிய கிளர்ச்சியில் இறங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏதோ கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள் என்று அவர்களுடைய நிலைமையைக் கவனிக்காமல் இருக்கக் கூடாது. சர்க்கார், உண்மையாகவே மனச்சாட்சிக்கு விரோதமில்லாமல் செய்ய வேண்டும். இந்த விற்பனை வரி சம்பந்தமாக மனப்பூர்வமாக கனம் மந்திரி அவர்கள் யோசித்து, இதில் ஒரு சரியான முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ Sir, I had no intention to intervene in this debate, but the debate seems to have taken a more substantial shape on the issue of sales tax than I had expected it would take in this present budget debate. I thought we could deal with it at greater length in the regular budget debate for the whole year which will be discussed within a short time. But the remarks that have been made compel me to say a few words on this occasion. Let us discuss this very important issue of sales tax not on the background of party politics or which party the Government would be formed by, but from the point of view of the general tax payer, the welfare of

[Sri C. Rajagopalachari] [22nd December 1953]

the State, and the requirements of the Government to carry on their functions. There is no question that the tax on drink formed a most important and substantial part of the State revenues in those days. There is no question that the sales tax income forms a substantial part of the revenue of the Government of the present day. We must, therefore, consider the question very clearly placing before ourselves the issues involved. Shall we tax only those who drink and get a substantial revenue to carry on or shall we tax everybody and get that some amount by indirect taxation all round? It seemed to me, and I still hold to the view, that it is juster to levy an indirect tax upon everybody than to levy an indirect tax upon an unfortunate section of the people only. When we know especially that the source of revenue is a bad source, and that the victims are only an unfortunate section of the people and not all, it seems to me clear that we should steer clear of that tax and choose the other alternative. It may be the lesser of the two evils. One indirect tax may be the lesser of the two evils compared with another indirect tax. I do not say that it is a good thing to tax everybody. I do not at all say that foodstuffs should be taxed. But what shall we do? When we want a certain amount of revenue, and when the choice is between taxing a few people, particularly the unfortunate section of our people who are poor and miserable, and who want a physical substitute for normal and healthy amenities, and taxing everybody, taking everybody into the pool so to say, and dividing the misfortune among all, then the question arises what is it that we should levy by way of indirect taxation so that the incidence of the tax may fall on everybody. Hon. Members rightly appeal to us that foodstuffs should not be taxed. It sounds all right. But our people's poverty is well known. The consumption is mostly of essentials. The trade is mostly in essential articles. Therefore, we cannot derive a just and substantial revenue by taxing everybody unless we take into account for the levy of that tax that which everybody consumes. Hence, it is that a very low rate of taxation is put upon what is essential so that we may get a substantial amount without the tax falling heavily upon the people generally. That is the policy with reference to the taxation on foodstuffs. Hon. Members should remember. . . (Interruption by the hon. Member Sri V. R. Nagarajan.) Hon. Members must remember also that the question of this taxation should be considered from another point of view. We are taxing everybody, but still we are not taxing everybody, because all the smaller shops, the turnover of which goes below a certain minimum, go out of the purview of this tax. Therefore, a very large class of poor consumers really are not taxed in this matter at that point. Though they might have to pay the tax which has been levied at previous points, they are saved from the last point. Now, that is what I plead on behalf of the Government with reference to taxation on the poorer people, though as I have already explained, we admit that we are taxing everybody to some extent. If we do not want to tax people who want

22nd December 1953] [Sri C. Rajagopalachari]

to drink, and if we do not want to tax everybody through the sales tax, the only alternative is to reduce our total expenditure in the budget for the State. Hon. Members have gone on asking for more expenditure on this and that. That is a very honest and sincere desire which should be met. Therefore, there is nothing gained by reducing the revenues of the Government. If we do that, we get not only a reduction in revenue, but we enforce on the Government a reduction in expenditure. Therefore, I want hon. Members to remember all points of view when they criticise a particular policy of the Government with respect to sales tax. We are trying to do our best in the matter. We are not unaware of the evasions and the oppression caused to the people. We know that asking the traders in our country for their accounts is itself an oppression. We know that once we ask them for their accounts, the methods that have necessarily to be adopted for imposing the authority of public servants upon the individual citizen lead to various forms of oppression and inconvenience. On the whole, however, I would like to say that the evasions in respect of sales tax compare favourably with the evasions in respect of income-tax. The oppression in respect of levy of sales tax also compares favourably with the oppression that is incidental to the recovery of income-tax. Any taxation has its incidental inconvenience and it is necessary to suffer the inconvenience if we want to have hospitals, schools, roads, improvements everywhere and many other things on the expenditure side that have been referred to in the course of debates and interpellations. This is all that I wish to say. I want patience to be maintained. I would also like to inform hon. Members on this occasion that the Government are very seriously examining the question. We are not hasty and there is no question of rushing into a proposal of this or that kind in respect of sales tax. We must examine the question from all points of view and see whether we can reduce (1) the incidence on essential articles and (2) the nuisance and the oppressive character of the procedure involved in recovering the tax while, at the same time, maintaining our income so as to balance our Budget."

SRI V. R. NAGARAJAN:—"Sir, I have closely followed the speech of the Hon. the Chief Minister which is full of logic and reason. What we, sitting on this side of the House, want to know is whether by exempting foodstuffs from the levy of sales tax, the Government would be losing heavily. Unless the Government would say that their Budget would be clearly hit, what possible objection can there be to give this relief to the poor people even though it may be an essential matter on which tax has to be levied?"

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"I have already said and I repeat for the benefit of hon. Members that we are examining that very question among other questions and it is

10
a.m.

[Sri C. Rajagopalachari] [22nd December 1953]

one of the most important questions. Incidentally, I may say that not only Members sitting on that side but Members sitting on this side also are equally interested in that investigation."

SRI V. GOPALA GOUNDER:—"I want to know whether the Government received any representation from mutton stall-owners and whether they have taken any steps to redress their grievances."

*** THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—**"What I have said includes what Sri Gopala Gounder is referring to. Especially foodstuffs require urgent consideration in this connection and particularly, very easily perishable foodstuffs. I know that non-vegetarian food is more liable to rot than vegetarian food. All these things have to be taken into account. I do not claim that vegetarian food should be given any special advantage over non-vegetarian food. I do not belong to the group of people who think that way. All sorts of food, whether they are vegetables, or mutton or beef are perishable. We must have a proper perspective in this matter and what is most important, I repeat again, is the balancing of the State's Budget."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—"Mr. Speaker, Sir, we are very thankful for the intervention of the Hon. the Chief Minister and his statement that he is quite aware of the oppression caused to the people by the procedure prescribed in law and by the petty officials who are invested with a lot of power."

*** THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—**"I want to request the hon. Member not to call them 'petty officials'. They are last grade servants. Let us not call them 'petty officials'."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—"I am sorry. It was not intended to be an insult. As the Hon. the Chief Minister calls them, the last grade servants are invested with a lot of power in connexion with the collection of general sales tax. They have got the discretion to assess the turnover, adding any amount they like, especially in view of the unsatisfactory state of accounts maintained by these retail dealers. It has been my experience in the court to see daily many of these petty dealers being brought up for non-payment of tax. The fact seems to be that they maintain no accounts, that they are not in the good books of the officials and that, therefore, they are assessed. These officials are vested with discretion to the maximum extent possible and under the Act, the Court is reduced to the position of a bill collector; it has no right to question the correctness of the amount or the validity of the assessment. Therefore, the alleged offenders are fined there. The only remedy for them is to appeal to the tribunal or to the higher authority. But the procedure prescribed is that they must first pay off the tax levied and then only appeal. This also is an oppression because many of these petty merchants are not able to pay the tax after they are assessed and many of them have

22nd December 1953] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

been ruined. I think the mere knowledge of these hardships on the part of the Government will not remove all these difficulties. As the Hon. the Chief Minister has stated that he has got knowledge of these things and that the Government are considering the question, I wish he gives an assurance now that at least by the time we meet next for passing the Budget for the next year, some relief or solatium will be given to this class of retail merchants.

“ Sir, Madras led the other States with regard to the General Sales Tax Act. Now, when the Hon. the Finance Minister was replying to the debate, Bombay Government had come out with a statement that they had decided to levy sales tax at two points only. The Hon. the Finance Minister stated as an objection to single-point tax that it would give room for a lot of temptation to evade payment because of the high rate of incidence. But I find from my experience of multi-point taxation, that payment of the tax is evaded and it is not possible also for any Government, unless they have got a Gestapo system, to stop the leakage. Evasion is only incidental to the nature of the tax. Therefore, I suggest, as the Hon. the Finance Minister has been promising in certain of his statements, that the system of single-point taxation may be tried with reference to one or two articles. As in the case of the excise duty which is levied at the factory, the sales tax can be levied at source. Thus, we may have a correct estimate of the tax that can be collected by levying a single-point tax, if necessary, at a higher rate.

“ With regard to the tax on foodstuffs, the justification of the Hon. the Chief Minister is that everybody must pay a tax, whether the rate is high or low, because the people are now exempt from paying the tax on drink. The Hon. the Finance Minister stated with regard to foodstuffs, that only 15 per cent of the produce came out into the market and that it was a very small amount that was collected.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ I said 25 per cent.”

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—“ Whether it was 15 per cent or 25 per cent, he stated that it will be a very small amount that will be collected. If it is such a small amount, why not he exempt foodgrains from the levy of sales tax and satisfy a large body of purchasers who are mostly coolies and are not producers? The complaint on this side of the House is that large producers are exempt from tax on foodstuffs and that ordinary labourers and daily wage-earners are taxed on the foodstuffs that they consume. This is a very justifiable complaint and I request the Government to take this aspect of the matter into consideration. If they give relief taking this aspect into consideration, I think it will not cause much loss to the Government.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ The hon. Member should revise his calculations. The quantity of grains which paid the tax may be, as suggested by the hon. Member a small

10-10
a.m.

[Sri C. Rajagopalachari]

[22nd December 1953]

percentage of the total quantity produced. But the real question is what will be the percentage of the tax paid by grain to the total sales tax collected. I submit it is a very substantial amount."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—"We understood it in a different way."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I referred to the small fraction of the total production that goes into the open market."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—"If it is not going to be very considerable amount, the Government will do well to exempt these articles from taxation and give relief to the people who are really in need of relief. Of course, the Chief Minister has promised that the Government will look into the question of exempting perishable articles. I wish they consider this question carefully and come to the conclusion that those perishable articles may be exempted from taxation. I thank you, Sir."

* SRI C. KANDASAMY:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விற்பனை வரி மான்யத்திற்கு இங்கு கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக கனம் முதல் மந்திரியார் இதில் தலையிட்டு இவ்வரி போடுவதின் நியாயத்தைப் பற்றி கூறியதற்கு பிறகு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வரி விதிக்கப்பட்டது மதுவிலக்குச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு. மதுவிலக்கினால் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை ஈடு செய்வதற்காக இதை சமூகம் பூரா வும் கொடுத்தே தீரவேண்டுமென்ற ஒரு அடிப்படையில் இந்த வரி விதிக்கப் படுகிறது. இருந்தபோதிலும் இந்த வரி சம்பந்தமாக இதே விதமாகத் தான் கடந்த இரண்டு வருஷங்களாக செலவுக்கு பணம் இல்லை, வரி கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு விதமான பேச்சாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. கொஞ்சம் அடிப்படையைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் எங்களுடைய கட்சி தரப்பில் இதுபற்றிய அபிப்பிராயத்தை வற்புறுத்துவதை அறியலாம். கடந்த இரண்டு வருஷங்களாக சர்க்கார் ஒழுங்காக நடப்பதற்கு பொருளாதார வசதி குறைவாகவே இருக்கிறதென்று கூறப்பட்டு வருகிறது. பணம் இல்லாமல் எந்த அரசாங்கமும் ஒழுங்காக நடத்த முடியாது. உலகத்திலுள்ள சர்க்காரோடு போட்டியிட்டுக்கொண்டு நாகரிகமாக வாழ வேண்டுமென்று எண்ணுகிற எந்த சர்க்காருக்கும் அதற்குத்தக்க அதிக வருமானம் வேண்டும். ஆனால் அதற்காக வேண்டிய பணத்திற்கு மக்கள் மீது, நீங்கள் தான் வரியை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று திணிப்பது என்பது இயலாத காரியமென்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இப்படியெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு சட்டசபையில் நாம் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தால், இந்த மாதிரி நிலைமையான வரும். இவ்வாறான வரி களைப் போடும்போது எதிர்க்கட்சியினரான நாங்கள் எதிர்க்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. இந்த வரி போடுவதால் இது யானை வெகுவாக பாதிக்கிற தென்பதை நாம் உணர வேண்டும். இதைக் கொடுப்பது பெரும் பணக் கார்பர்களோ, அல்லது வியாபாரிகளோ அல்ல. சாதாரண மக்களும், நடுத்தர உத்தியோகஸ்தர்களுமே இதைக் கொடுக்கும் நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் கணக்கைப் பார்த்தால் ரூபாய் ஒன்றுக்கு இரண்டரை கொடுக்கவேண்டி வருகிறது. உதாரணமாக, ஒரு ஏழை விவசாயி 10 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறான். ரூ 1-1-0 வரியாக செலுத்துகிறான். அவன் இந்த மாதிரியான விற்பனை வரியைக் கொடுத்தால் அவன் கதி என்ன? கொடுக்கத்தான் முடியுமா? என்று நான் கேட்கிறேன். இந்த வரியைப்போட வேண்டாமென்று சொன்னால் இந்நாட்டின் பண வசதிக்காக வேறு வகையான வழிகளை அரசாங்கம் கையாளத் தயாராக இருக்க வேண்டும். அதற்காக இன்கம் டாக்ஸ் என்ற வரியை கண்டுபிடித்தார்கள்.

22nd December 1953] [Sri C. Kandasamy]

அதுவும் சரியல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். இதனால் குறிப்பிட்ட பணம் வசதியுள்ளவர்களிடையே அவ்வரி போடப்படுகிறது. அதனால் அவர்களிடையே மனக்கசப்பு ஏற்படுகிறது. வருமானம் அதிகமுள்ளவர்களுக்கே இவ்வரி போடப்படுகிறது; அதனால் ஜனங்களுக்கு இந்த தொந்தரவு இல்லை என்று கூறலாம். இன்கம் டாக்ஸ் ஒருசில வசதிக்காக கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. சர்க்காரும் இப்போது இருக்கக் கூடிய நிலைமையை சமாளிக்க அதை அமுலில் வைத்துக்கொண்டே இருக்கின்றனர். அதனால் சில சிறு வியாபாரிகள் பெருமளவு பாதிக்கப்படுகிறார்களென்பதை இங்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று சில சிறு வியாபாரிகள் இந்த அதிகாரிகளிடம் அகப்பட்டுக்கொண்டு தவிக்கிறார்கள். ஒரு இடத்தில் கணக்குத் தவறுதலாக இருப்பதைக் கண்டுபிடித்து, பல இடங்களை சந்தேகிக்கொண்டு பார்த்து அவர்களுக்குதண்டனை விதிக்கப்படுகிறது. இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் வரியினால் வெகு சிலரே பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு இவ்வளவு பரிதாபகமான நிலை ஏற்படுகிறதில்லை.

முதலில் இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் கொண்டுவரும்போது அது காமதேனு, கேட்டதையெல்லாம் கொடுக்கும் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அது இன்றுள்ள நிர்வாக முறையில் எவ்வளவு தூரம் பயனளித்துள்ளது என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். இதன் விளைவாக ஒரு சிலர் உண்மையாகவும் பலர் ஏமாற்றுவதையே காணலாம். உண்மையாகவே கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களால் சுலபமாகக் கொடுக்கமுடியும். ஆனால் இன்று அவர்களுக்கிருக்கும் செல்லவாக்கால் கட்டாமலேயே இருக்கிறார்கள். சுலபமாக பொய்க்கணக்குக் காண்பிக்கப்படுகிறது. அதனால் பெரும் தோல்வியைத்தான் அரசாங்கம் காண்கிறது. இந்த சிறிய அளவு பாதிக்கக்கூடிய நிலைமையைக் கூட சமாளிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. இவ்வளவுக்கும் ஆசைதான் காரணம். இப்படிப்பட்ட நிலையில் தவறி சர்க்காரிடம் அகப்பட்டுக்கொண்டாலே மிகவும் கஷ்டந்தான். அரசாங்கம் மக்கள் மீது பல வரிகள் போடுகின்றதே தவிர அவைகள் யாவும் மக்களால் ஒழுங்காக கொடுக்கப்படுவதில்லை. இதையெல்லாம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களாகிய நாங்கள் எடுத்துத்தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவேதான் இம்முறைகளை தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம்.”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ Sir, the hon. Member may enlighten us on this point. This tax has been there for a long time and this is going to be examined. Why this should come to a head in this particular year, I do not understand. This has been going on for a long time and we will have to look into it. Why should it be pressed this year particularly? Is it because that I, who originally introduced sales-tax, am here and may revise it? If that be so, you may give a chance for it.”

SRI V. R. NAGARAJAN:—“ Owing to the taxation of food-stuffs, why should the suffering of the people be increased or lengthened in point of time? ”

SRI C. KANDASAMY :—“எதற்குக் குறிப்பாக சொல்லுகிறேன் என்றால் இந்த வரியைப் போடும்போது கனம் ராஜாஜி அவர்கள் சொன்னார்கள், இது காமதேனு, வேண்டுமென்றையெல்லாம் செய்யும், இதைச் செய்யும் அதைச் செய்யும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இன்று நிலைமை எவ்வாறு இருக்கிறதென்பது நமது பிரதம மந்திரி அவர்களுக்கே நன்கு தெரியும். 1937-38 இருந்த நிலைமையோடு இன்றைய 1953-ம் ஆண்டின் நிலைமையை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். 10 பங்குக்குமேல் மிகவும் மோசமாகத்தான் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கனம் பிரதமர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த வெட்டுப் பிரேரேபேணையை ஆதரிக்கிறேன்.”

[22nd December 1953]

10-18
a.m.

*SRI A. SAMBASIVAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே ! விற்பனை வரியைப் பற்றி இந்த சட்டமன்றத்திலே வேண்டிய அளவுக்கு விவாதிக்கப் பட்டு விட்டது. இது பற்றி கடந்த ஆண்டுகளில் விவாதிக்கப்பட்டம்கூட இந்த ஆண்டிலும் மிகுதியாகப் பேசவேண்டியிருக்கிறது. இந்த ஆண்டிலே பேசுவதற்கு எனக்குத் தெரிந்த ஒரு காரணம் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டுகளில் கணக்குகள் சரியாகக் காட்டப்படவில்லை யென்றும், அதிலும் சமீபத்திலே நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து சென்ற ஆந்திரர்கள் நமக்குச் சரியாக கணக்குக் காட்டாமல் ஏமாற்றி விட்டார்கள் என்றும் பலவிதமான அபிப்பிராயங்கள் நம் மக்களிடத்திலே இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் தீவிர முயற்சியினால் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள வியாபாரிகள் நன்கு கண்காணிக்கப்பட்டு மிகுதியான வியாபாரிகள் ஏமாற்றாமல் இருக்க ஏற்பாடுகள் செய்து வருகின்றனர். அப்படியிருந்தும் ஒருசிலர் இன்னும் ஏமாற்றி வருகிறார்கள். இருந்தாலும்கூட இதை அமுல் நடத்தும்போது நம் முன்னால் நிதியமைச்சர் இதனை காமதேனு என்றும், கற்பகத்தரு என்றும் கற்பனை செய்து பாராட்டினார்கள். ஆனால் அந்த காமதேனுவும் கற்பகத்தருவும் தாங்கள் எண்ணிய அளவு பொருள்தரவில்லை. காமதேனுவைப் போல் வேண்டுமென யெல்லாம் கொடுக்கக் கூடியதாயும் இல்லை. இந்த மாதிரியாக பெரு அளவு விற்பனை வரி கொடுக்கப் பயந்து இன்றைக்கு நம் நாட்டிலேயுள்ள வியாபாரிகளில் சிலர் அரசாங்கத்தை ஏமாற்ற முயற்சிக்கின்றனர். ஆகவே அவர்களை ஓரளவு ஆதரித்தும், அவர்களோடு நெருங்கிப் பழகியும், கூடுமான உதவிகளைச் செய்தும் அவர்களிடமிருந்து நல்ல முறையில் விற்பனை வரியை வாங்க முயற்சிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு இவ்வித முறை இல்லாததினால்தான் அவர்களிடையே பெருமளவிற்கு அநிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றுள்ள அதிகாரிகள் அவர்களுடைய சொந்த எண்ணத்தின் பேரிலேயே வியாபாரிகள் மீது வரி விதிக்கின்றனர். இவ்வாறு அதிகாரிகளுக்கு உரிமை வழங்கப்படுவதால், பெரும்பாலான வியாபாரிகள் மிகவும் தொல்லைக்கு ஆளாகின்றனர். இதனால் ஒரு சிலருடைய வாழ்க்கையே கெட்டு இருக்கிறது. கெட்டும் வருகிறது. எனக்குத் தெரிந்த வரையில் என்னுடைய தொகுதியில் இம்மாதிரியான தொல்லைகளால் இரண்டொரு வியாபாரிகள் கெட்டே இருக்கின்றனர். அதாவது அவர்களுடைய ஏதாவது ஒரு ஆண்டுக் கணக்கை எடுத்துக் கொண்டு, அதில் ஏதாவது பிழை கண்டுபிடித்து, மற்ற ஆண்டுகளில் இவ்வாறுதான் இருக்குமென்று அதிகாரிகள் தக்க அத்தாட்சி இல்லாமல் தங்களுடைய சொந்த ஊகத்தால் வரி விதிக்கின்றனர் ; அபராதம் விதிக்கின்றனர். இம்மாதிரியான தொல்லையில் அவர்கள் அகப்பட்டுக் கொண்டு, அவர்கள் அதிகாரிகளிடம் எவ்வளவு தூரம் இவ்வாறு அத்தாட்சி இல்லாமல் செய்வது தவறு என்பதை வற்புறுத்தியும் கேளாமையால் அவர்கள் நீதிமன்றம் வரைச் சென்று, தண்டனை அடைந்திருக்கிறார்கள். அவ்வியாபாரிகள் அடைந்த தண்டனைக்காக தங்கள் கடைகளிலுள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் விற்பனை செய்து வேண்டிப் பேர்ந்தது. அவ்வாறு ஈடு செய்துவிட்டு இன்று அவர்கள் வாழ்க்கைக்கே வழியில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதை எங்கள் சேலம் ஜில்லாவிலே காணலாம். இவ்வாறாக அதிகாரிகள் தங்கள் ஐயத்தின் பேரிலோ, சொந்த மதிப்பின் பேரிலோ செய்யும் காரியத்தால் அது மக்களை எவ்வளவு பாதிக்கிறது என்பதை அறியவேண்டும். ஆகவே, விற்பனை வரி அதிகாரிகள் தங்கள் சொந்த மதிப்பின் பேரிலோ, ஐயப்பாட்டின் பேரிலோ வரிவிதிக்கக்கூடாது. அதே சமயத்தில் அவ்வியாபாரிகளுக்கு அத்தண்டனை தருவதற்கு போதுமான அத்தாட்சிக்கு ஏதாவது பில்ல்களோ அல்லது எழுத்து மூலமாகவோ, வேறு வகையிலோ இருக்கிறதா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். வியாபாரிகள் சொல்லும் வரவு செலவு கணக்கையோ, மற்ற அத்தாட்சிகளையோ ஏற்று, ஓரளவு அவர்களுக்கு சலுகை காட்டவேண்டும். அப்படியில்லாமல் அவர் சொந்த அபிப்பிராயப்படி செய்ய அதிகாரிகளுக்கு அரசாங்கம் உரிமை அளிக்கக்கூடாது. இம்மாதிரியாக அரசாங்கத்திற்கும், மக்களுக்குமிடையே ஓரளவு தொடர்பு இருக்க வேண்டியது அவசியம்.

“ அடுத்தபடியாக, விற்பனைப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி செலுத்தாமல் இருப்பதற்கு வியாபாரிகள் லாரிகளில் பொருள்களை மறைமுகமாக

22nd December 1953] [Sri A. Sambasivam]

ஏற்றிக்கொண்டு செல்கின்றனர். இவ்வாறு ஏற்றிச் செல்லும் பொருள்கள் யாருக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன என்பதற்கு முகவரியோ அல்லது விபரப்படியலோ ஏதும் இல்லாமல் ஏற்றிச் செல்லப்படுகின்றது. இதை நேர்மையான முறையில் கவனிக்க வேண்டும். உணவுப் பொருள்களுக்கு, ஒரு முனை வரி விதிக்கவேண்டும். ரைஸ் மில்லிலிருந்து வெளிவரும் அரிசிக்கு மாத்திரம் மூட்டைக் கணக்கில் வரிவிதித்தால் நலமாயிருக்கும். இவ்வாறு வசூலிக்கப்படுவதால் இதனால் பெரும்பாலும் ஏழை மக்களே மிகவும் பாதிக்கப் படுகிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரியாக குறைகளை முதலில் அரசாங்கம் தீர்க்க முன்வரவேண்டும். ஆகவே இந்த விற்பனை வரியைப்பற்றி மீண்டும் ஆலோசனை செய்வதற்காக ஒரு குழுவை அமைத்து, அதனிடத்திலே இதைப்பற்றி தங்களுடைய விருப்பத்தையும், இதைப் பற்றி வியாபாரிகளிடத்திலும் நெருங்கி அணுகியும் இந்த அதிகாரிகளுக்கு ஓரளவு புத்திமதி கூறி இப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க அரசாங்கத்தார் முன்வரவேண்டும். இவ்வாறு செய்வதிலும் சில சமயங்களில் தவறுதலாகவும் முடியும். அதனால் விற்பனைவரி அதிகாரிகளை இதில் பொறுப்பாக நடந்து கொண்டால் இப் பிரச்சனை சுலபமாக தீர்க்கப்படும். முறைப்படி கணக்குகள் இல்லை என்று நன்று ஆராய்ந்த பிறகு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கலாமே தவிர, விற்பனை வரி அதிகாரிகள் தங்களுக்கு ஏற்படும் சந்தேகத்தின் மீதோ, மிகுந்த விற்பனை வரி விதிக்க வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காகவோ செய்வாரானால் அது தோல்வியான பிரச்சனாகத்தான் முடியும். ஆகையால் விற்பனைவரி சட்டத்தில் இம்மாதிரியாக ஓரளவு சில திருத்தங்கள் நம்முடைய அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். அம்மாதிரியாக இதில் ஓரளவு திருத்தங்கள் கொண்டுவந்தால்தான் இன்றுள்ள நிலை மாறி நாடு ஒரு நல்ல நிலைக்கு வரமுடியும். ஆகையால் இத்திருத்தங்களைச் செய்வதற்கு ஒரு பொறுப்பு வாய்ந்த குழுவைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அரசாங்கத்தார் அமைத்து, அதற்கான தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்றும், இந்த மான்யத்தைப் பாராட்டி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ സാറാമാർ അപർകളെ,

10-25
a.m.

വിഷ്ണു നീക്കത്തിലെ പരാമർശിച്ച ഞാൻ ഒരു ഉപക്ഷേപം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. നാലു പ്രമുഖ കാര്യങ്ങളാണ് ഞാൻ അവിടെ ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്നത് :—

- (1) Sales-tax be only at a single point ;
- (2) The ceiling be raised from Rs. 10,000 to Rs. 20,000 ;
- (3) Food stuffs be exempted ; and
- (4) Sales-tax on luxury articles be increased.

ഗവണ്മെന്റിന്റെ വരുമാനം കുറയ്ക്കണമെന്നുള്ളതു ഞാൻ ഉദ്ദേശം. സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു ഈ നികുതിയുടെ പേരിൽ കഷ്ടതയുണ്ടാകരുത്. ജനാധിപത്യപരമായ ഒരു നികുതി സമ്പ്രദായമാണ് ഒരു ജനാധിപത്യ ഗവണ്മെന്റ് കൊണ്ടുണ്ടേണ്ടത്. ഇന്ന് വാസ്തവത്തിൽ ബുദ്ധമതമായിട്ടുള്ള നികുതിയാണ് പിരിച്ചുവരുന്നത്. ബീഡി വ്യവസായത്തെക്കുറിച്ചു എഴുതാം. ബീഡി ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന മേന്മയുടെനിന്നും മൊത്തക്കച്ചവടക്കാർ വാങ്ങിക്കുഴിഞ്ഞു ഒരു നികുതിയായി. അവിടെനിന്നും ഇടത്തരം കച്ചവടക്കാർ വാങ്ങിയാൽ വേറൊരു നികുതിയായി ; ഇവരിൽ നിന്നും ചിലർ കച്ചവടക്കാർ വാങ്ങുമ്പോൾ വേറെ ഒരു നികുതിയായി ; നാലാമത് ഉപക്ഷേപമുണ്ട്. ഇങ്ങനെ നാലു മുഖങ്ങളിലാണ് ബീഡി വ്യവസായത്തെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം വാഗ്ദാനങ്ങൾ നികുതി പിരിക്കുന്നത്. മറ്റൊരു സാധനം എടുത്തു പരിശോധിച്ചാലും ഇതുതന്നെയാണ് അവസ്ഥ. സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാനുള്ള കഴിവു പലതാളത്തോളം താഴ്ന്ന ജനങ്ങൾ വളരെ വികലിക്കുകയാണ്. മലബാറിൽതന്നെ എനിക്ക് വ്യക്തമായ അനുഭവമുണ്ട്. പി. സി. സി. സൊസൈറ്റികളെ എഴുതാം. ഗവണ്മെന്റിന്റെ കററകരമായ നികുതിവായത്തിന്റെ ഫലമായി പല സൊസൈറ്റികളും പതിനായിരക്കണക്കിനു ഉറപ്പിക കൊടുക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. ഗവണ്മെന്റാണെങ്കിൽ അങ്ങോട്ടു കൊടുക്കേണ്ടത് കൊടുക്കുമല്ല അരിച്ചു തലായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളിലേയുള്ള എല്ലാ നികുതികളും എടുത്തുകഴിയേണ്ടതാണ്.

மத்யும், கோழிமீது, மாஸா முதலாய சீக்ஷணபாடம்மார்க்கு நிசுதி கொடுக்கள்ளமென
நிலயும் வனித்துஞ். ஐம் சீக்ஷணஸாடனத்தை விபுந நிசுதிநியிந்நிநம் கழிவா
கேளுந காடம் ஸுதிதபிபிஸிசுந.

“**ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി** അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ പറയുകയുണ്ടായി ഒരു മുഖത്തു നികുതി ചിരിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടെങ്കിൽ മറ്റൊരു മുഖത്തു പിരിക്കാൻ സാധിക്കും; അതുകൊണ്ടാണ് ബഹുമുഖ നികുതി നയം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന്. അതു വളരെ അനീതിയാണ്. സർ, ‘എളുപ്പിട്ട് പോയതു പൂച്ചിട്ട് പിടിക്കുക’ എന്നൊരു ചൊല്ലുണ്ട്. മലയാളത്തിൽ. ഏതൊരുതരപോലെയൊന്നിട്ടു. ഇതു ഒരു കോഡത്തിലൂടെ മട്ടിലാണ്. സർ, ജനങ്ങളുടെ പിന്തുണയുള്ള ഒരു ഗവണ്മെന്റിന് നികുതി പിരിക്കുവാൻ സാധിക്കും. രാമരാജ്യത്തിൽ ‘നികുതി കൊടുക്കുകയാണ്’. വാങ്ങലല്ല, രാമരാജ്യം പൊതുവിൽ ഏതുകൊണ്ട് ഉൽപ്പാദിക്കുന്ന ഭക്ഷണഗുണം ഗവണ്മെന്റ് നികുതിക്കാകുന്നതിൽ ഇതു പരിചാൽ നന്നു”

“സാർ, മറ്റൊന്നും എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് നികുതി പിരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ചാണ്. കേരളം ഒരു സംഭവം നടന്നത് പറയാം. വാപ്പന നികുതി പിരിക്കുന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഒരു പീടികയിൽചെന്ന അവിടെ എത്ര കുപ്പി വാലിന്റെ കച്ചവടം ഉണ്ടെന്നു ചോദിച്ചു. പത്തുസാരയൊ മറ്റോ കൊടുക്കാനായിരിക്കുമെന്നു കരുതി കുറെ അധികം കുപ്പിവാലിന്റെ കച്ചവടം ഉണ്ടെന്നു കച്ചവടക്കാരൻ പറഞ്ഞു. ഫലം എന്തായി? ആ പീടികക്കാരനെക്കൊണ്ട് പാരിച്ച വിപ്പന നികുതി കെട്ടിവെപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് രഹസ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾതന്നെ കെട്ടിത്തീട്ടുണ്ടോ എന്ന് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. വിപ്പനനികുതി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പ്രമോഷനും ശമ്പളക്കൂട്ടലും മറ്റും ലഭിക്കുമെന്നും അതുകൊണ്ടാണ് അന്യായമായി കൂടുതൽ നികുതി ഇടക്കാക്കുന്ന ഒരു നയം ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു എനിക്ക് അഭ്യർത്ഥിക്കാനുള്ളത് ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നവരികളിൽ നിന്നും കുലിയാക്കുമെന്നാണ്. പിന്നെ ബഹുമുഖനികുതി മാറി ഏകമുഖനികുതി ഏറ്റെടുത്തെന്നെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ലക്ഷ്യ സാധനങ്ങളുടെ മേൽ, ഉദാഹരണം മോട്ടോർകാർ, റേഡിയോ മുതലായവയ്ക്കു വർദ്ധിച്ച നികുതി ചുമത്താവുന്നതാണ്. എന്റെ ഖണ്ഡനോപദേശപത്രിക ഉന്നയിച്ച കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ഗവണ്മെണ്ടിന് ദയ വുണ്ടാകുമെങ്കിൽ ജനങ്ങൾക്കു അതു വളരെ ആശ്വാസകരമായിരിക്കുമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്.”

* SRI S. RAMASAMY NAIDU:—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பொழுது நம்முடைய நாட்டில் ஒரு முகமான விற்பனை வரி வேண்டுமா என்று பல முனை விற்பனை வேண்டுமா என்ற பிரச்சனை எழுந்திருக்கிறது. ஒரு முனை விற்பனை வரி வேண்டும் என்பதற்கு பல காரணங்களைக் காட்டுகிறார்கள். அதில் முக்கியமாக எழை விவசாயிகள் தொழிலாளர்கள் பல முனை வரி மூலம் அதிகமான வரி கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்விதம் அதிகமாகக் கொடுப்பதால் அதை மாற்ற வேண்டும் என்று பிரமாதமாக ஐந்தாண்டுச் செய்கிறார்கள். ஆனால் யார் எவ்வளவு விற்பனை வரியைக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை சிந்தித்துப் பார்ப்பது இல்லை. நம்முடைய மாகாணத்தில் இன்றைக்கு நமக்கு சமார் 12 கோடி ரூபாய்கள் இந்த விற்பனை வரி மூலமாக வசூலிக்கப்படலாம் என்று எதிர் பார்க்கலாம். மூன்று கோடி ஐனத்தொகையுள்ள நம் மாகாணத்தில் 12 கோடி ரூபாய் விற்பனை வரியாக வருகிறது என்றால் ஒரு ரூபாய் நபருக்கு நாலு ரூபாய் வீதம் அதிகிறது என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு குடும்பத்திற்கு சராசரி ஐந்து பேர்கள் இருக்கலாம். அந்த ஐந்து பேர்களும் சேர்ந்து 5x4, ரூ. 20 விற்பனை வரியாகக் கொடுக்கிறார்கள். பெரிய வியாபாரிகள், பணக்காரர்கள் அதிகப்படியான வருமானத்தைச் சென்னையிலும் இன்னும் மற்ற நகரங்களிலும் அதிகமாக வசூலித்துக்கொள்ளும் கூடிய வசூலாகும் வரியெல்லாம் சேர்த்து தான் இந்த வருமான ரூபாய்களாகிறது என்பதையும் மறந்து விடக்கூடாது. உண்மை உழைத்து ஜீவனம் செய்கிறவனும் உழுது பயிர் செய்கிறவனும் இன்னும் குறைவாகத்தான் வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் இன்னும் வருவாகத்தான் வரி கொடுக்கிறார்கள் என்பதையும் மறந்து விடக்

22nd December 1953] [Sri S. Ramasamy Naidu]

கூடாது. ஏனென்றால் அவர்களுடைய செலவு பிரமாதமானது அல்ல. ஏழை விவசாயிகளும் தொழிலாளர்களும் இதனால் கஷ்டப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. அவர்களுக்கு செலாகரியம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இப்பொழுது இந்த மது விலக்குத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அதனால் சுமார் 10 கோடி ரூபாயை இழந்து வருகிறார்கள். இந்த 10 கோடி ரூபாயை இழந்தும் இன்னும் பல துறைகளில் அதிகமாக செலவழித்தும் தான் வருகிறார்கள். அவர்களுடைய நலனை உத்தேசித்து தான் பெருவாரியான பணத்தை ஆக்க வேலைகளில் செலவு செய்கிறார்கள். அதற்கு தலைக்கு நான்கு ரூபாய் வரி கொடுப்பதற்கு யாரும் பின் வாங்க வேண்டியது இல்லை. நாட்டின் நன்மையை மனதில் கொண்டு எல்லாரும் நல்ல காரியம் செய்யவேண்டும். அவ்விதம் நல்ல காரியம் செய்து வந்தால் விதிக்கும் வரி சுமுகமான முறையில் கிடைத்து வரும். விவசாயிகளும் தொழிலாளிகளும் வாங்கும் பண்டங்களின் மூலம் கிடைக்கும் வரியானது மிகவும் குறைவானது என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே ஒரு முனை விற்பனை வரி வேண்டுமா அல்லது பல முனை விற்பனை வரி வேண்டுமா என்பது இல்லை. இன்றைய நிலையில் நாட்டில் ஒரு முனை வரியா அல்லது பல முனை வரியா என்பதைப் பற்றிய விவாதம் இல்லை. ஒரு முனை வரியானாலும் நமக்கு இப்பொழுது சேரும் பணத்தைக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். பஞ்ச இருக்கிறது. இந்த பஞ்சிற்கு ஒரு முனை விற்பனை வரி யாக்கியிருக்கிறார்கள், ஏன்? எப்படியும் பஞ்சானது மில்லுக்கு வந்து தான் ஆகும், அல்லது வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதியாக வேண்டும். ஆகையால் ஒரு இடத்தில் பஞ்சக்குவரி விதித்தல் சாத்தியமாக இருக்கிறது.

“இன்றைக்கு ஒரு முனையில் தான் வரி விதிக்க வேண்டும் என்று சொல்வது பெரிய வியாபாரிகளைத் தவிர விவசாயிகள் அல்ல, தொழிலாளிகள் அல்ல, என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும். வியாபாரிகளுக்கு இதில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று தான் எதிர்த்து போராடுகிறார்கள். உதாரணமாக தேங்காய் எண்ணெய் வியாபாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். தேங்காய் எண்ணெய் டின் ஒன்றுக்கு ரூ. 36 ஆகிறது. அதை விற்பனை வரி கொடாமல் இன்றைய தினம் கள்ள மார்க்கெட்டில் விற்கிறவன் விற்பனை வரி கொடுத்து வாங்கிய வியாபாரியைவிட முக்கால் ரூபாய் குறைவாக விற்பனை செய்யலாம். அதனால் விற்பனை வரி கொடுத்து வாங்கி விற்கும் வியாபாரிக்கு வியாபாரம் ஆகவில்லை என்ற காரணத்தினால் தான் அவன் இந்த பல முனை விற்பனை வரியை எதிர்த்து போராடுகிறான். இதை ஒரு காரணமாகக் காட்டி வருகிறான். இன்னும் பல வியாபாரிகள் விற்பனை வரி அதிகமாக இருப்பதால்தான் வியாபாரம் நடக்கவில்லை என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் தான் அவர்கள் இந்த வரியிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கு பலவித சூழ்ச்சிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதாவது ஒரு சட்டம் இயற்றினால் அச்சட்டத்தின் வரம்புகளிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள சூழ்ச்சி செய்வதுதான் நம், நாட்டில் இப்பொழுது சபாவமாக இருக்கிறது. முதலில் இதை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். இவ்விதம் சூழ்ச்சி செய்வது என்பது மனிதனுடைய சபாவம். இந்த சபாவத்தை மாற்றி விட்டால் வரியை நல்ல முறையில் வசூலிக்க முடியாது. இதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயிகளாக இருந்தாலும்கூட அவர்கள் சர்க்காருடைய நிலத்தில் 50 செண்ட் அதிகமாக உழுதிருந்தால் அவன் 50 செண்ட் எடுத்துக் கொண்டேன் என்று ஒப்புக் கொள்ள மாட்டான். 10 செண்ட் தான் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொல்லுவான். இது மனிதனுடைய சவபாவம். அதைப்போலவே எம்மாதிரி விற்பனை வரி போட்டாலும் அதை வசூலிக்கும் அதிகாரிகளை குறை சொல்வதே வழக்கமாக இருக்கிறது. அதுவும் ரெவின்யூ அதிகாரிகளை இவ்வளவும் சொல்வது என்பது வழக்கமாக இருக்கிறது. உண்மையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற தன்மை நம் நாட்டிற்கு இன்னும் ஏற்படவில்லை. ஒரு முகமான விற்பனை வரியை ஏற்படுத்தினால் ஒரு தடவை தப்பித்துக் கொண்டால் மறுமுறை வரி கொடாமல் அவர்கள் தப்பித்துக் கொள்வதற்கு இடம் இருக்கிறது. இப்பொழுது பல முனை விற்பனை இருப்பதால் ஒரு இடத்தில் தப்பித்துக் கொண்டாலும் மற்ற ஒரு

[Sri S. Ramasamy Naidu] [22nd December 1953]

இடத்தில் வரி விதிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. விற்பனை வரி வசூலிப்பதன் மூலம் கஷ்டம் ஏற்படுகிறதென்று சில்லரைக் கடைகளையும் காப்பி ஹோட்டல்களையும் காரணம் காட்டப்படுகிறது. இப்பொழுது விவசாயிகளுக்கும் வரி விதித்து அவர்களிடமிருந்தும் வசூலிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ளிக் கொண்டு இருக்கும் போது சில்லரைக் கடைகளில் கணக்குகளை ஒருவரும் எதிர்பார்க்கக்கூடாது என்று சொன்னால் அது எந்த வகையில் பொருந்தும் என்பது புரியவில்லை. வியாபாரிகள் ஒழுங்கான முறையில் வியாபாரம் செய்வவேண்டும், நல்ல முறையில் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளவேண்டும், அதன் மூலம் மக்களுக்கு செளகரியம் செய்ய வேண்டும் என்று தான் இப்பொழுது பல முனை விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. விற்பனை வரியை ரூபாய் 10 ஆயிரத்திலிருந்து ரூ. 20 ஆயிரம் வரையில் உயர்த்தி ஒரு முனையில் விதிக்க வேண்டும் என்றால் சில்லரைக் கடைக்காரர்கள் கணக்கு வைத்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்று கூட சொல்ல முற்படுவது சிலருக்கு எண்ணமிருக்கலாம். நாற்பது குச்சிகள் கொண்ட ஒரு தீப்பெட்டிக்கு செலவழிப்பது இப்பொழுது அரையணு தான். குடுமப்பத்திற்கு ஒரு நாளைக்கு இரண்டு குச்சிகள் தான் அடுப்பு பத்த வைப்பதற்குச் செலவழிப்பான். ஆனால் சிகரெட், பீடி குடிக்கிறவன் அதிகமாக நெருப்புப் பெட்டிகளை வாங்கி அடிக்கடி பத்தவைப்பதற்காக நெருப்புக் குச்சிகளை கிழிக்க வேண்டியதாக இருக்கும். புகை பிடிக்க அதிகமாகச் செலவுசெய்யும் அவன் அதிகமாக விற்பனை வரி கொடுக்க வேண்டியது நியாயந்தான்! அடுப்பு பற்ற வைக்கிறவன் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டாம். அதனால் ஒரு முனையில் விற்பனை வரி போடவேண்டும் என்று சொல்லுகிறவர்கள் ஏழை மக்களின் பிரதிநிதி என்று சொல்லிக் கொள்வதில் அர்த்தம் இல்லை. ஏழைகள் கொஞ்சமாக வாங்கும் பொருள்களின் மீது வரி கொடுப்பதற்கு தயங்க மாட்டார்கள். ஆகவே விற்பனை வரி பல முனையில் வாங்குவது நியாயமாகத்தான் தோன்றுகிறது. இதனால் விவசாயிகளுடைய நிலையும் பாட்டாளிகளுடைய நிலையும் பாதிக்கப்படவில்லை. அதற்கு பதிலாக இன்றைக்கு மக்களுக்கு எத்தனையோ சமூகநலத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். விவசாய மக்களுக்கு நல்ல பாசனத் திட்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வரியின் மூலம் இன்னும் அதிகமாக இன்றையதினம் பணம் வசூலித்தால் இன்னும் அதிகமாக செலவு செய்ய முடியும். கிராமங்களில் இந்த விற்பனை வரியைக் கொடுக்க தயங்குவது இல்லை. அங்கங்குள்ள பஞ்சாயத்துகள் அல்லது சமூக தாய சபைகள் விற்பனைப் பொருள்களின் மீது அநேக விதமான வரிகளை விதித்து இருக்கிறார்கள். அதை மகமை என்று சொல்வார்கள், அதை கொடுக்கவும் அவர்கள் தயங்குவது இல்லை. எங்கள் ஊரை எடுத்துக் கொண்டால் எங்கள் பஞ்சாயத்தில் வண்டிப் பாரத்திற்கு பருத்திக்கு ரூ. 3 வசூல் செய்கிறார்கள், மாடு விற்பனைக்கு அரை ரூபாய், ஆட்டுக்கு கால் ரூபாய், மிளகாய் வத்தலுக்கு 6 ரூபாய் என்று ஒவ்வொரு சரக்குக்கும் ஒவ்வொரு விகிதத்தில் வரி விதித்து வருகிறார்கள். எல்லா ஊர்களிலும் மகிமை வைத்து அந்தவிதம் வசூலித்துத்தான் வருகிறார்கள். பெரிய நகரங்களிலும் அந்த மாதிரி ஒரு மகிமை வைத்து வசூலித்து வருகிறார்கள். இந்தப் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு நாட்டிற்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். வரி காரணமாக நசித்துப் போனவர்கள் நாட்டில் யாரும் இல்லை. எவ்வளக்கெவ்வளவு வரி கொடுக்கப்படுகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நாட்டு மக்களுக்கு அதிகம் சலுகை செய்யப்படுகிறது. அதற்குத் தக்கபடி பிரயோசனம் ஏற்படுகிறது. வாழ்க்கைத்தரம் உயர நல்ல முறையில் பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. மக்கள் ஒரு ரூபாய் கொடுத்தால் சர்க்கார் இரண்டு ரூபாய் செலவு செய்வதற்கு தயங்குவது இல்லை. சர்க்கார் நல்ல வருமானத்தை அடைந்து நல்ல முறையில் அபிவிருத்தித் திட்டத்தை கொண்டு வருவதற்கு ஆட்சேபணை தேவை இல்லை. ஆகவே பல முனை விற்பனை வரியை ஆட்சேபிப்பது எவ்விதத்திலும் பொருந்தாது என்பதைச் சொல்லுகிறேன். இன்றைக்கு ஆட்டுக்கறி மாட்டுக்கறி கோழிக்கறி எல்லாவற்றிற்கும் வரியை குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இரண்டு ரூபாய்களுக்கு இந்தப் பொருள்களை வாங்குபவன் அந்த வரியைக் கொடுக்க தயங்கமாட்டான். காய்கறிக்கு வரி விதிக்கக் கூடா

22nd December 1953] [Sri S. Ramasamy Naidu]

என்று சொல்லுகிறார்கள். இவற்றிற்கெல்லாம் வரி விதித்து தான் எல்லா மாகச் சேர்ந்து தலைக்கு நாலு ரூபாய் வருகிறது என்பதை கவனிக்காமல் ‘வரி விதிக்கிறார்கள்’, ‘வரி விதிக்கிறார்கள்’ என்று கூறுகிறார்கள். இந்த மூன்று கோடி மக்களுக்கு 30 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது. ஆகையால் இந்த விற்பனை வரியை வசூலித்து அங்கங்கே நல்ல முறையில் நல்ல திட்டங்களை நடத்திவருவதற்கு சாதகமாக நாம் இந்த விற்பனை வரியை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. RAMAMURTHI :—“ கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, எனக்கு 10-45 a.m.
முன்பாக பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமசாமி நாயுடு அவர்களுடைய தைரியத்தை மெச்ச நான் ஆசைப்படுகிறேன். (சிரிப்பு).

“ முதல் அமைச்சர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி ‘நியாயமானது’ என்று சொல்லமுடியாத ஒரு நிலைமையில் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய காலத்தில், அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்—ஆனால் துரதிருஷ்ட வசமாக முதல் வரிசையில் இடம் பெற்றவர்—இதைப் போன்ற ஒரு நியாயமான வரி இருக்கவே முடியாது என்ற தோரணையில் இவ்வளவு தைரியமாக இன்றைக்கு அதற்கு நியாயம் கற்பிப்பதற்கு முன் வந்தது பாராட்டத்தக்கது—மந்திரிமார்களுடைய பக்கத்திலிருந்து—எப்பது முக்கியமாக கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயம்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ என்னை ஆதரிக் கிறவர்கள் கூட இருக்கிறார்களா என்று நம்முடைய நண்பர் அவர்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது போலும் !” (பலத்த சிரிப்பு).

* SRI P. RAMAMURTHI :—“ ஆதரிக்கிறவர்கள் கூட இருக்கிறார்களா என்பது அல்ல. மந்திரியாக வருவதற்கு என்ன யோக்கியதாம்சங்கள் இருக்கின்றன என்பதை அவர் எடுத்துக் காட்டிவிட்டார். வரிக்களை அதிகமாகப் போடுவதற்கு நிற்கிறோம் என்று கூறினால் தான் மந்திரியாக வாழமுடியும் என்று அவருடைய கருத்து போல் இருக்கிறது. போகட்டும்.” (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ விவாதம் ரொம்ப ருசிகரமாக நடக்கிறபடியால் நாம் பிண்டும் எழுந்து பேசவேண்டியிருக்கிறது. சட்டசபைக்கு எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களாக வருகிற அத்தனை பேரும், ‘வரியே போடாமல் செலவு இணங்களை மட்டும் உயர்த்திக்கொண்டே போகவேண்டும்’ என்று எதிர்ச் கட்சியில் இருக்கின்ற நண்பர் ஸ்ரீ ராம மூர்த்தி அவர்கள் எதிர் பார்க்கின்றார் போலும் !”

* SRI P. RAMAMURTHI :—“ முதல் அமைச்சர் இன்று கூறியது இருக்கின்றதே, அதைக் கண்டு நான் முதலமைச்சரிடம் பச்சாதாப்பப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இரண்டு விதமான சங்கடங்கள் இருப்பதாக அவர் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். ஒரு புறத்தில் இந்த விற்பனை வரி என்பது ஜனங்களுக்கு கஷ்டத்தை விளைவிக்கக் கூடிய வரி தான் என்று அவர் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார். இதனால் சாதாரண வியாபாரிகளுக்கு கொடுமைகள் விளைவிக்கப்படுகிறது. சர்க்கார் அதிகாரிகளுடைய கொடுமைகளுக்கு அவர்கள் உள்ளாகிக் கொண்டிருக்கிறார்களென்பதையும் அவர் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார். இன்னொரு இடத்தில் அதே சமயத்தில் சாதாரண மக்கள் வாங்கும்படியான அவர்களுடைய தினசரி உபயோகத்திற்கான உணவுப் பொருள்கள் முதலியவை மீதும் இந்த வரி விதிக்கப்படுவது நியாயம் அல்ல. இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், அது நியாயம் இல்லை என்பதையும் அவர் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்.

“ மற்றொரு புறத்தில் அவர் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால், ‘எங்களுக்கு வேறு வழி இல்லையே, அரசாங்கத்தை நடத்துவதற்கு எங்களை கையில் பணம் வேண்டாமா, நாங்கள் என்ன செய்வது?’ என்று முறை யிடுகிறார். இருதலைக் கொள்ளிக் கிடையே அகப்பட்டுக் கொண்டுள்ள ஏறும்

[Sri P. Ramamurthi]

[22nd December 1953]

பைப் போல், 'நாங்கள் என்ன செய்வது, வேறு வழியில்லையே' என்று அடிக்கடி இந்த நியாதத்தைத் தவிர, வேறு எந்த விதமான நியாயத்தையும் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் கற்பிக்க முடியவில்லை.

“இந்த நிலைமையைக் கண்டு நான் பச்சாதாப்பப்படுவேண்டித்தான் இருக்கிறது.

“இந்த விற்பனை வரியானது காமதேனுவைப் போன்றது என்று ஒரு காலத்தில் வருணிக்கப்பட்டது.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“I did not refer to it as Kamadhenu. I think Mr. Gopala Reddi referred to it as such.”

*** SRI P. RAMAMURTHI:**—“ஒரு காங்கிரஸ்காரர் இதைக் காமதேனு என்று ஒரு காலத்தில் வருணித்தார். வருஷத்திற்கு வருஷம் இது அதிகமாகவே போய்க் கொண்டு வந்திருக்கிறது. வரி விசிடமும் அதிகப்பட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆரம்பத்தில் கூறப்பட்டது: இந்த மாகாணத்தில் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்ததால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய துண்டு இருக்கிறதே, அந்தத் துண்டை சரிக்கட்டுவதற்காக இந்த விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்டது என்று 1938-ம் வருஷத்தில் இந்த வரி கொண்டு வரப்பட்டபோது சொல்லப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு வருஷா வருஷம் இந்தப் பல முனை வரி. விசிடம் அதிகரிக்கப்பட்டு, ஆண்டு கிட்டத்தட்ட 14 கோடி ரூபாய் வரையில் சமீப காலத்தில் வந்து, இப்பொழுது அதிலிருந்து கொஞ்சங் கொஞ்சமாக குறையவும் ஆரம்பித்திருக்கிறது.

“இந்த வரி போடாமற் போனால் நாம் எப்படி இந்த ராஜ்யத்தினுடைய ஆட்சியை நடத்துவோம் என்ற கஷ்டம் இருக்கிறதே, அதைத் தான் எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். அங்கத்தினர்கள் யோசனை கூறவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், நாங்கள் இதற்கு முன்னதாக எவ்வளவோ முறைகள் பல யோசனைகளை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். நாங்கள் என்ன செய்வது? நாங்கள் வழிமுறைகளை எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டோம் இருக்கிறோம். இருந்தாலும் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அமைப்பின் கீழ் உட்கார்ந்துகொண்டு ஒரு இம்மியளவும் நாங்கள் மாற மாட்டோம்; இம்மியளவும் அதில் அடிப்படையான மாறுதலைச் செய்வதற்கு முன்வரமாட்டோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, குண்டுசட்டியிலேயே குதிரையை ஒட்டிக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால், அதேசமயத்தில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் வழி சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால், அப்படி குண்டு சட்டியிலேயே உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கும் உங்களுக்கு வழி சொல்ல எங்களுக்குத் தெரியாது என்று மீண்டும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தினால் அல்லாமல், மக்களுக்கு வேண்டிய சகல வசதிகளையும் செய்து அவர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு குறுக்கே நிற்கும்படியான சகலவிதமான சக்திகளையும் இன்றைக்கு தகர்த்தெறிவதற்கு முன்வராமற்போனால், இன்று நாம் அரசாங்கத்தை சரிவர நடத்த முடியாது. இன்று ஜனங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டங்களையும் போக்கமுடியாது. அந்தக் குட்டையிலேயே உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தால் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. (Interruption.) ‘குட்டை’ என்பது ஒரு தவறான பாஷை அல்ல.

“இந்த விற்பனை வரி 1938-ம் ஆண்டு ஏற்பட்டு இப்பொழுது 15 வருஷ காலம் அமுலில் இருந்துவந்திருக்கிறது. இந்த 15 வருஷ காலத்தில் இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் மீடும்படியானவாறு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதுதான் நம் முன்னுள்ள இன்றைய பிரச்சனை. அரசாங்கத்தை சரிவர நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னால், ஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை சரிவர உயர்த்தினால்தான் அது சாத்தியமாகும். ஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் மேன்மேலும் உயர்ந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதுதான் உண்மை.”

22nd December 1953] [Sri P. Ramamurthi]

டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அதற்கு மாறாக அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் மேன்மேலும் கீழேயே போய்க்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கின்றோம். கடந்த 15 வருஷ காலமாக ஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வடையாமல் போய்விட்டது. அதுபோகட்டும்.

“அந்தக் காலத்தில் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய ஆட்சி இருந்தது, அதனால், ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை, என்று சொல்லப்பட்டது. 1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதத்தில் இந்த நாட்டுக்கு சுயராஜ்யம் கிடைத்த பிறகாவது, இந்த ஆறு வருஷ காலத்தில் ஜனங்களுடைய சகல பகுதி மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், உயரவேயில்லை. இது நாம் நேரடியாக பார்க்கக்கூடிய விஷயம். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் ஜனங்கிடத்தில் சென்று, ‘உங்களுடைய நன்மைக்கு நாங்கள் மேன்மேலும் வரி போடுகிறோம்’ என்று சொன்னால், ஜனங்கள் இன்றைக்கு அதை ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்குத் தயாராயில்லை. ‘உங்கள் கஷ்டத்தைக்கண்டு நாங்கள் வருந்துகிறோம்; ஆனால், நீங்கள் வரி கொடுத்துக்கொண்டிருங்கள்’ என்று ஜனங்கிடத்தில் சொல்லக்கொண்டிருப்பதில் அர்த்தமில்லை.

“வெளியில் இருக்கும் மக்களெல்லோரும் காங்கிரஸ் சர்க்காருடைய கொள்கையை ஆதரிக்கின்றார்கள் என்று நீங்கள் திருப்தி மனோபாவம் கொண்டிருந்தால் அதை நாங்கள் லட்சியம் செய்யத் தயாராக இல்லை. அதை நம்பவும் நாங்கள் தயாராக இல்லை. ஆனால், யதார்த்தமான நிலைமை நாட்டில் எந்த முறையில் இருக்கிறதென்று பார்த்தால், காங்கிரஸ் காரர்களுடைய செல்வாக்கு சரிந்துகொண்டு வருகிறது. அந்த உண்மையை மறைக்கமுடியாது. நெருப்புக்கோழி மணலில் அதன் தலையை மட்டும் மூடிக்கொண்டுவிடுவதுபோல, ஜனங்கள் காங்கிரஸ்காரர்களை ஆதரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நீங்கள் திருப்தி மனோபாவம் கொண்டிருந்தால், அதற்கு நாங்கள் என்னசெய்ய முடியும்? இந்த மாகாணத்தில் மட்டுமல்ல; இந்தியா பூராவிலும் எங்கு பார்த்தாலும் காங்கிரஸ்காரர்களுடைய செல்வாக்கு நாளுக்கு நாள் சரிந்துகொண்டேவருவது கண்கூடு. அது வேறு சமாசாரம்.

“அடிப்படை பிரச்சனை எடுத்தக்கொண்டு, அதற்குத் தீர்வு காணும்போனால், மக்களுடைய கஷ்டங்களையெல்லாம் போக்கமுடியாது என்ற முறையில் நாங்கள் சொன்னால், நமது கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் சீறி விழுகிறார். எதை எடுத்தாலும் இன்றைக்கு லோவியத் யூனியன் மாதிரி நாங்கள் செய்யவேண்டுமென்றால் அது முடியுமா? என்று அவர் கேட்கிறார். அப்படி யார் அவரைச் செய்யச்சொன்னார்கள்? நாங்கள் எப்போதாவது அப்படிச் செய்யுங்கள் என்று அவரைக் கேட்டோமா? இல்லையே!

“கூட்டுப் பண்ணை (Collectivisation) வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், மிகப்பெரிய தகராறு ஏற்படும்; அது கட்டுமா? என்று கேட்கப்படுகிறது. நாங்கள் யாரையும் கட்டாயப்படுத்தவில்லையே. இன்றைக்கு விவசாயிகள் மிகப் பெரிய கஷ்டத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். 1946-வது வருஷத்திலிருந்து ஏழு வருஷ காலமாகியும், கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. கஷ்டம், கஷ்டம், சங்கடங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர இந்தச் சங்கடங்களையெல்லாம் தீர்ப்பதற்கு உங்களால் முடியுமா? முடிந்ததா? முடியவில்லை என்பதுதான் ஜனங்களுக்கு முன்புள்ள இன்றைய பிரச்சனை. ஒரு அடிப்படையான பிரச்சனையை எடுத்துக்கொள்ளாமல் அதன் விளைவாக ஏற்படும்படியான விளைவுகளைச் சமாளிப்பதற்காக மேலும் மேலும் போலீஸ் செலவை உயர்த்திக்கொண்டு இருக்கும்போது, எந்தவிதமாக இந்த ராஜ்யத்தின் வருமானம் மக்களுக்குத் தகுந்த முறையில் பிரயோசனப்படும் என்பது தெரியவில்லை. மேலும் மேலும் ஏழை மக்கள் வரிகொடுத்துக்கொண்டிருந்தால் மட்டும் இந்தப் பிரச்சனை தீர்ந்து விடாது. இந்த நாட்டில் இருக்கும்படியான மிகப் பெரிய பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களு

[Sri P. Ramamurthi] [22nd December 1953]

மீது அதிகப்படியான வரியைப்போட முடியாது என்ற ஒரு கொள்கையில் அரசாங்கம் இருந்துகொண்டிருந்தால், இந்தப் பிரச்சனை ஒரு நாளும் தீரப் போவதில்லை.

“இந்த பட்ஜெட்டிலே 11 லக்ஷ ரூபாய் ஜமீந்தார்களின் நஷ்ட ஈட்டுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ‘இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஜமீந்தார்களுக்கு கட்டாயமாக, நாங்கள் நஷ்ட ஈடு கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும்; அதைக் கொடுக்காமல் இருக்கமுடியாது; தாற்காலிகமாகவாவது அதை நிறுத்திவைக்க முடியாது; ஆனால், அதே சமயத்தில், ஜனங்களைப் பொருத்த வரையில் நீங்கள் பொறுத்துக்கொண்டிருங்கள்’ என்று உபதேசம் செய்வதில் அர்த்தமே கிடையாது. ஜனங்களைப் பொருத்தமட்டில் உபதேசம் செய்யப்படுகிறதேயொழிய, மிகப் பெரிய ஜமீந்தார்களுக்கு மட்டும் நஷ்டஈடு கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும் என்ற நிலைமையில் இருக்கிறது இந்த அரசாங்கம். இந்த நஷ்டஈடு ஜமீந்தார்களுக்குக் கொடுக்கப்படாவிட்டால், அவர்கள் பட்டினி கிடந்து செத்துவிடவா போகிறார்கள்? அவர்கள் சாகப் போவதில்லை. இந்த நஷ்ட ஈட்டை மட்டும் அவர்கள் நம்பிக்கொண்டிருக்கவில்லை. இருந்தும் அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈட்டை இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குத் தள்ளிப்போடக்கூட அரசாங்கம் முன்வருவதில்லை. ஆனால், ஏழைகளைப் பொருத்தமட்டில் அரசாங்கத்திற்கு கவலை இல்லை.

“காப்பி, தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கு ரூ. 1 முதல் ரூ. 1-8-0 வரையில் வரி போடப்படுகிறது. அந்த நிலங்களுக்கு அதிகப்பட்டியான வரி போடுவது கிடையாது. அதேசமயத்தில் இதுபோன்ற பொருள்களுக்கு ‘பர்செண்டாக்ஸ்’ போடவேண்டுமென்று சொன்னால், அவைகளின்மீது அதிகப்படியான வரிகள் போடுவதற்கு மறுக்கிறார்கள். இந்த வகையில் வரியை அதிகப்படுத்தி, சாதாரண மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்தால், அப்போது புதிய வரிகளைப் போடுவதற்கு வேண்டிய வசதியும் வாய்ப்பும் கிடைக்கும். இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய யாரும் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லமாட்டார்கள். வரி கொடுக்காமலே இன்றைக்கு அரசாங்கத்தை நடத்தவேண்டுமென்ற கொள்கையைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல நாங்கள். ஜனங்களுடைய சக்திக்குத் தகுந்த முறையில் வரி இருக்கவேண்டும். ஜனங்கள் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கும்போது அவர்களை மேன்மேலும் கசக்கிப் பிழிந்தால், அவர்கள் எப்படிக் கொடுக்கமுடியும்? ஜனங்களுடைய வாங்கும் சக்தி குறைந்து கொண்டே போகின்றது. இந்த நாட்டில் இருக்கும்படியான தொழில்களும் நாசமாிக்கொண்டு வருகின்றன. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது. ஆகவே, அந்த ஜனங்களுடைய வாங்கும் சக்தி பாதிக்கும்படியான எந்த முறையையும் இன்றைக்கு நாங்கள் அனுமதிக்க முடியாது என்பதுதான் எங்கள் வாதம். ஆகவே, இது சம்பந்தமாக சொல்லப்படும் விவாதங்கள் இருக்கின்றனவே, அதிலிருந்து தெரிவது என்னவென்றால், ஒரு இடத்தில் நாம் வரி போடுகிறோம். ஆனால் கடைசியில் இருக்கிறவர்களுக்கு வரி இல்லை. இதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள்.

“குறைந்தபட்சம் ஒவ்வொருவரும் ஒரு ரூபாய்க்கு இரண்டரை வீதம் வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழை விவசாயி, சாதாரணத் தொழிலாளி எப்படிக் கொடுக்கமுடியும் என்று தெரியவில்லை. இதுதான் யாதார்த்த நிலைமை இந்த நாட்டில். இந்த மாதிரியாக மக்களை பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறதென்பதுதான் இன்றைய மக்களின் பிரச்சனையாக இருக்கிறது.

“10 ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் குறைவாக விற்பனை செய்யக்கூடியவர்கள் இதிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்படுகிறார்கள் என்று திருப்தி அடைய முடியாது. ஜனங்களுக்கு அத்தியாவசியமான பொருள்களையாவது வரி போடுவது தவறு; இதற்கு ஈடு செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், சர்க்கார், அடிப்படையான கொள்கைகளில் மாறுதல் செய்யவேண்டும். அந்தக் கொள்கைகளில் மாறுதல் செய்யத்தவறுகிற வரைக்கும் இந்த நாட்டு மக்களுடைய குறைகள் தீர்க்கப்பட முடியாது. ஆகவே, இந்த வரியை நாங்கள் மனப்பூர்வமாக எதிர்க்கிறோம்.”

22nd December 1953]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—" Sir, it is always a difficult task to justify any taxation. From very ancient times, taxation has been very unpopular and not much disliked. That sort of feeling still continues and there is no surprise about it. Tax-gatherers are also unpopular. Even in the days of the Bible, the tax-gatherers were particularly earmarked for criticism and abuse. In spite of the difficult task I am glad that our officers have been carrying on their work well. They are only carrying out the rules and regulations under which they have to work. I concede that there may be some cases where they might go wrong or overdo. If specific instances are brought to the notice of the Government, certainly, the matter will be gone into. From certain stray cases of harassment we cannot draw a general conclusion that all officers working in this department are bad and are harassing the people. There are provisions to take drastic action in certain cases. When attempts are made to evade the tax, certain vigorous steps are to be taken to deal with such attempts. When this is done, people view it as harassment. I may tell the House that I am always prepared to go into real and genuine cases of harassment and not into general accusations that the officers are harassing the people.

" Sir, the topics prominently mentioned in the discussion are four or five. They are, the question as to whether we must have single-point tax or multi-point tax, whether perishable articles should be exempt from taxation, whether foodstuffs should be exempt from taxation and whether the rate of taxation on certain luxury articles should be enhanced. With regard to the general aspect of the question, the Taxation Enquiry Commission is seized of the whole matter and an elaborate questionnaire has been issued. The Government are awaiting the report of that Commission to see whether any reform of a very general nature can be introduced. That does not mean, however, that the Government are not going to look into any individual, small cases where action is called for. But changes of an all embracing nature will have to await the recommendations of the Commission which is presided over by a very able financial expert and ex-Finance Minister of the Government of India, Dr. Mathai. I hope the Commission will go into all aspects of the question and its report will be very valuable. This Government will be guided by that report for this reason, viz., that the questionnaire covers several of the points made in this House by hon. Members. I would like to read one or two items mentioned therein for the information of hon. Members. The questionnaire asks:

(1) Do you consider that sales tax should be extended so services to that the tax may be leviable on charges for services proper, e.g. work done by goldsmiths, printers, etc., who charge for their services?

(2) Do you consider it could be extended to works wherein services form a substantial part and go into the price of these, e.g., painting and photography?

(3) Do you consider it could be extended to transactions of sale or purchase in stock exchanges and shares markets?

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [22nd December 1953]

(4) Should there be special rates for certain types of articles as distinct from ordinary rates for ordinary commodities ?

(5) Which articles should be exempted altogether from tax ?

(6) Should there be a multi-point or a single-point tax ?

So, it is an elaborate questionnaire. The Government of India have taken this step of constituting a Commission because this tax is levied in so many States. If any general reform is needed, let us wait for its report.

“ With regard to enhancement of the rate of tax on luxury articles, we have heard several suggestions. Sir, for the information of hon. Members I may tell the House that there is already a higher rate of tax for things like motor vehicles, wireless sets, etc. The ordinary rate of tax is three pies per rupee. But for motor vehicles, wireless sets, etc., an extra tax of six pies per rupee is levied. How far these goods can be further taxed is, therefore, a question which has to be examined. We cannot be loading these articles with further tax. They cannot stand it.

“ The hon. Member from Chingleput wanted that tax should be levied on bullion and specie. Sir, originally these were exempted from the tax but now tax is levied on them at one point.

“ Sir, reverting to the suggestion for levy of a higher tax on luxury goods, personally I am in favour of levying it because they are not essential articles. People who have money over and above what they actually require should be taxed a little more. That is quite reasonable. Suppose they want to buy things like pomade and other costly items of toilet, then, lot of money would be going out of our land as indeed it goes out even now. I would certainly prefer these articles to be taxed heavily but things like motor vehicles and the like because the motor car is not used by the rich man alone, it is to-day the common conveyance of the poor people who use motor buses. We cannot make motor vehicles bear a very heavy taxation.

“ In the matter of exempting perishable articles from the tax, there is already some concession shown in the case of fruits, vegetables, flowers, fish and meat. If the turnover is not less than Rs. 10,000 and does not exceed Rs. 15,000, the tax levied is only Rs. 96 per annum. For a turnover exceeding Rs. 15,000 but not exceeding Rs. 20,000, the tax is Rs. 144 per annum. So at a particular point, some concession is shown. If my Friends want more concession should be shown at other points also, then the matter has to be examined. I concede that there should be some difference in tax on perishable and non-perishable goods. The Government are considering this question and an enquiry will be instituted very soon in order to find out whether these articles could be more liberally treated in the matter of tax and if so, to what extent. In this connection, I may also mention that even the Co-operative Milk Supply Union is also shown some concession in the matter of sales tax assessment.

22nd December 1953] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

“ Sir, reference was made to the cost of administering this Department and it was said that the administration was very costly. The Hon. the Chief Minister has already met the point by saying that it is very difficult to cut down the cost of establishment as it compares very favourably with that of the other branches of Administration, say, Income-tax. No doubt, we have a number of officers in this department but they are to be there because the nature of work is such. In order that the administration should be efficient, there has to be a big establishment and the cost appears to be rather heavy. But as compared with the cost of administration of other States, our State is working very economically.

“ With regard to assesment of petty sellers, must was made of harassment by officials. The difficulty about it is—I shall not use the term ‘petty’—the small traders do not give a correct or proper account of their transactions. Of course, I admit the officials also should be very polite and politic and approach the question in the proper manner. There is some difficulty, as I said, and we shall try to minimise, as far as possible, all these hardships, when such cases are brought to the notice of the Government.

“ Sir, the Hon. the Leader of the Opposition made a charge 11-10
against me that I always refer to his country . . . ” a.m.

SRI M. PALANIYANDI:—“ On a point of order, Sir.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ I have not finished my sentence. I did not say it was his native country. When I said ‘his country,’ the emphasis was on the country wherefrom he drew his political inspiration. That was what I meant when I said ‘his country’.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“ I very strongly object, Sir, to this kind of maligning of any hon. Member of this House. I say it is maligning me because the Hon. Minister knows perfectly well that I have taken the oath of allegiance to this country and not to any other country. He also knows that I have been born in this country and fed up in this country and that I am fighting for the people of this country. For the Hon. Minister to say or impute by making a statement that I belong to another country and that my mother and is another country is simple maligning of an hon. Member of this House. This should not be allowed, Sir.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ I am sorry, Sir, the Leader of the Opposition has misunderstood me. When I said ‘his country’ which was a slip of the tongue, I wanted to correct the wrong impression that might be created by these words. But before I could do that the hon. Member got up to object. I did not mean to suggest that he belonged to another country. I only meant the country from which he drew his political ideology. That is all what I meant.”

[22nd December 1953]

SRI P. RAMAMURTHI:—"I am glad, Sir, the Hon. Minister has more or less withdrawn the charge against me in a round about way. I would have liked it more if he had withdrawn the charge openly. Apart from that I would like to point out to the Hon. Minister that I did not draw my inspiration from another country. I drew my political inspiration from Marx and Engels. They were not born in the Soviet Union. Marx was born in Germany and Engels was an Englishman. I would like the Hon. Minister to understand this simple fact."

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:**—"Sir, I am not concerned with where they were born. I am concerned only with the fact, where their 'isms' were propagated. I am glad, Sir, at least in this connection, the Leader of the Opposition has admitted that he has taken the oath of allegiance to our Constitution. Since he has taken the oath of allegiance to our Constitution, we are both bound to respect the provisions of the Constitution. We cannot easily get over the implications of that Constitution. We cannot take away land from one man and distribute it to others as we like. That is the difficulty. That is also the difficulty why in the matter of the zamindari abolition, we had to deposit moneys for payment of compensation to zamindars. Many hon. Members objected to this. As the hon. Leader of the Opposition has re-affirmed, we all are working under a Constitution and that Constitution requires that no man shall be expropriated of his property without payment of compensation. So, Sir, we have provided for the payment of compensation. This very House passed the Act for the payment of compensation and we have to carry out the provisions of that Act. To enable us to carry out the provisions of that Act we are asking the House to allot a specified sum of money for payment to the zamindars and that Act is being attacked here. If I were not bound by the provisions of the Constitution and the Act passed by this House, I will be the first man not to have made any provision on this account. But as it is, we cannot but make such a provision. One gentleman of the big State where the hon. Leader of the Opposition said this 'ism' had its birth, that is Germany, treated all statutes and other things as a scrap of paper. I am not prepared to do that here. The Constitution has to be respected and we must work within the limitations imposed by the Constitution. It is with this object in view only that we have made the provision, and not because we are holding a brief for and want to pay money to the zamindars in preference to others. Therefore, Sir, within the framework of the Constitution what all is possible will be done in the interests of the masses. The hon. the Leader of the Opposition would have noticed the trend of legislation is in that direction. No doubt he may not be satisfied with the pace at which these things are being done. It is but natural that he holds that view. I do not quarrel with him on that account. The Leader of the Opposition wants the Government to move faster. I am sorry to say, the Government cannot move faster situated as they are at present. When he comes to occupy this side of the

22nd December 1953] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

House then he may go faster. That is altogether a different thing. But situated as we are, we can go only at the pace allowed by the Constitution.

“ I have nothing more to add, Sir. I have already said that the larger question is under enquiry and Government are expecting the results of that enquiry. As regards other specific matters mentioned by hon. Members, I would immediately appoint a sort of a small committee to go into these questions and find out what articles should be exempted from the tax and on what articles the rate of taxation should be lowered. I hope by the time we take up the Budget for 1954-55, I will be in a position to say something more on these matters. With these words, I request hon. Members who have moved cut motions to withdraw them.”

SRI K. VINAYAKAM:—“ On a point of information, Sir. Will it be possible for the Hon. Minister to provide us with figures in respect of the exact amount of tax collected on the sale of food-stuffs and on perishable commodities like vegetables, mutton, fish and so on, separately? ”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ I cannot give the figures now, Sir. I may be able to furnish the figures to the hon. Member later.”

MR. SPEAKER:—“ The practice usually adopted in moving cut motions is, one hon. Member is allowed to move a cut motion and other hon. Members who have given notice of cut motions are allowed to speak. I understand hon. Members Sri Vinayakam as also Sri S. Ramalingam have moved their cut motions. Both are more or less the same. If one of the hon. Members withdraws the cut motion, I will put the other to the vote of the House.”

SRI K. VINAYAKAM:—“ His cut motion (Sri S. Ramalingam's cut motion) is more comprehensive.”

MR. SPEAKER:—“ Yes, his amendment seeks to ascertain the reasons (1) for not exempting from this tax food articles, such as fish, egg, mutton; and (2) for not levying this tax at one point alone on other commodities.

“ I think hon. Member Sri Vinayakam is not pressing his amendment.”

SRI K. VINAYAKAM:—“ Yes, I am not pressing my cut motion, Sir.”

The cut motion of hon. Member Sri K. Vinayakam was by leave of the House withdrawn.

[22nd December 1953]

MR. SPEAKER:—" Now, I am going to put the cut motion of the hon. Member Sri S. Ramalingam to the vote of the House. The question is—

' That the allotment of Rs. 50,80,300 under Demand VII—General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration be reduced by Rs. 100.' "

The motion was declared lost.

A poll was demanded.

1120
a.m.

MR. SPEAKER:—" Hon. Ministers who are Members of the Legislative Council will please take their seats on the dais.

The House then divided thus:

Ayes—71.

Sri K. Vinayakam.
" S. B. Adityan.
" A. Ratnam.
" D. Dasarathan.
" K. Gajapathi Reddi.
" V. Balakrishnan.
" K. S. Lakshminipathi Naicker.
" N. Rathina Gounder.
" V. Govindaswamy Naidu.
" R. Rangasamy Gounder.
" O. Chengam Pillai.
" M. Kandaswamy Kander.
" M. Muni Reddi.
" M. Mottayan.
Dr. K. B. Menon.
Sri M. Narayana Kurup.
" V. R. Nagarajan.
" S. S. Ramaswamy Padayachi.
" K. T. Sridharan.
" V. Gopala Gounder.
" S. Pakkiriswamy Pillai.
" C. Kunhirama Kurup.
" V. Sankara Narayana Menon.
" K. Aranganathan.
" S. Radhakrishnan.
" P. Kunhirama Kidav.
" K. R. Viswanathan.
" M. Palanimuthu.
" M. Venugopala Gounder.
" O. Koran.
" S. Kandaswamy Gounder.
" M. Kattimuthu.
" K. Moidu.
" S. Swamikannu.
" A. Ayyaru.
" K. R. Nallesiavam.

Sri T. D. Muthukumaraswami Naidu.
" S. Swayamprakasam.
" M. Palaniyandi.
" E. L. Raghava Mudaliar.
" N. Paramasivam.
" M. P. Subramaniam.
" K. R. Sambandam.
" P. Kandaswamy Gounder.
" A. Veloo.
" D. Krishnamurthy Gounder.
" A. K. Hanumantharaya Gounder.
" M. Manickasundaram.
" S. P. Thangavelu.
" P. R. Rajagopala Gounder.
" C. Velukkan.
" P. Ramamurthi.
" K. P. Gopalan.
" R. Krishnai.
" T. C. Narayanan Nambiar.
" C. Kandasamy.
" K. T. Raju.
" P. K. Gopalakrishnan.
" A. Govindaswamy Nayagar.
" S. Vadivelu.
" K. C. Gopalan Unni.
" S. Ramalingam.
" N. Sivaraj.
" A. K. Subbiah.
" K. V. Ramaswamy.
" T. S. Ardhanari.
" B. Venkatesha Sholagar.
" N. K. Palaniswamy.
" K. Madhavan Nambiar.
" E. T. Kunhun.
" K. G. Palaniswamy Gounder.

Noes—105.

The Hon. Sri C. Subramaniam.
" A. B. Shetty.
" M. A. Manickavelu
" Naicker.
" Dr. U. Krishna Rao.
Sri C. Rajam Ramasamy.
" B. Bakthavatsalu Naidu.
" P. G. Karuthiruman.
" P. G. Manickam.
" B. K. Nallaswami.
" S. C. Virupakshiah.
" P. S. Nallagounder.
" V. K. Palaniswamy Gounder.

Sri N. Mahalingam.
" P. K. Thirumurthi.
" R. Kuppuswamy.
" M. K. Kempai Gounder.
" N. Mounagurswami Naidu.
" R. S. Arumugam.
" P. S. Rangaswamy Naidu.
" Dr. P. Varadarajulu Naidu.
Sri S. Lakshmana Kander.
" T. M. Kaliannan.
The Hon. Sri K. P. Kuttikrishnan Nayar.
" V. C. Palaniswami
" Gounder.

22nd December 1953]

Noes—cont.

11-30
a.m.

Sri N. Ramakrishna Ayyar.
„ S. Ramaswamy Naidu.
„ A. M. Sambandam.
„ T. P. Elumalai.
„ M. B. Ramachandran.
„ O. Venkatasubba Reddy.
„ B. Parameswaran.
„ V. K. Ramaswamy Mudaliar.
„ S. Panchaksharam.
„ H. M. Jaganatham.
„ A. K. Masilamani Chettiar.
„ K. G. Munisami Gounder.
„ R. Thangavelu.
„ A. Ramachandra Reddjar.
„ K. S. Ardhanareswara Gounder.
„ A. Sambasivam.
„ P. M. Muniswamy Gounder.
„ O. A. Nanjappa.
„ S. Arumugam.
The Hon. Sri K. Vankataswami Naidu.
„ K. Rajaram.
The Hon. Raja Sri Shanmuga Rajes-
wara Sethupathi, Raja
of Ramnad).
Dr. Srimathi T. S. Soundram Rama-
chandran.
Sri T. K. Rama.
„ M. S. Muniswamy Pillai.
„ V. S. Chinasswamy Naidu.
„ S. Chinnakaruppa Thevar.
„ V. S. Sivaprakasam.
„ V. Muthu.
„ A. S. Subbaraj.
„ S. Thinakarasswami Thevar.
„ V. Chinnaiah.
„ Anthony Peter.
„ N. Rajagopal.
„ A. Ramaswami Tevar.
„ C. Muthiah Pillai.
„ M. D. Thiagaraja Pillai.
„ M. C. Muthukumaraswamy.
„ S. Venkatarama Ayyar.

Sri G. Narayanaswami Naidu.
„ M. Marimuthu.
„ Mohamed Salih Maracair.
„ M. Kandasamy Padayachi.
„ L. Anandan.
„ V. Krishnaswamy Padayachi.
„ G. Vagheesam Pillai.
„ K. Parthasarathy.
„ P. S. Krishnaswamy Ayyangar.
„ G. Govindan.
„ Ar. A. Rm. Chokkalingam Chettiar.
„ A. Vaikuntam.
„ P. Challathurai.
„ K. Shanmugam.
„ R. V. Swaminathan.
„ I. K. Subramania Pillai.
„ P. Urkavalan.
„ T. Ganapathi.
„ S. N. Somayajulu.
„ R. S. Arumugam.
„ V. Arumugam.
„ K. T. Kosahram.
„ P. Selvaraj.
„ S. Chinnathambi Thevar.
„ K. Ramaswamy Dos.
„ T. Ananta Pai.
„ Y. Manjaya Shetty.
„ K. Venkataramana Gowda.
„ K. Ishwara.
„ M. S. Mogral.
„ K. Uppl.
„ N. Gopala Menon.
„ A. Appu.
„ E. K. Sankaravarman Raja.
„ C. Ahamed Kutty.
„ K. H. Bomman.
„ Mr. W. J. Fernandez.
„ G. Samia Koorayar.
„ M. Chodayan.
„ V. Dharmalinga Nayakar.
„ Somasundara Goundar.
„ V. K. Kannan.

Neutral—1.

Sri K. Ramakrishnan.

Ayes—71; Noes—105; Neutral—1.

The motion was lost.

MR. SPEAKER:—“ I shall now put the original motion to the vote of the House. The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 50,80,300 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(3) DEMAND VIII—IRRIGATION.

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“ Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

Rs. ‘ That the Government be granted a sum not exceeding A— Rs. 54,71,800 under Demand VIII—Irrigation.’ ”